

Appel de la deuxième conférence en défense du service public de la santé

Partout en Europe, la crise de la dette souveraine est utilisée comme prétexte à des attaques concertées contre l'hôpital public et la protection sociale, les malades, les professionnels de santé. Cela se traduit par la remise en cause de l'accès aux soins pour tous, des fermetures brutales de lits, de services, d'hôpitaux, par une accélération d'un processus de privatisations des hôpitaux, la taxation des malades, voire comme en Pologne la suppression du statut de salariés au profit de statuts d'auto-entrepreneur ou de divers "contrats-poubelles", hors code du travail. C'est aussi la mise en cause des systèmes de financements publics ou de sécurité sociale au profit des assurances privées.

Dans chaque pays d'Europe, sous des formes différentes, les plans d'austérité sur la santé visent au démantèlement de systèmes solidaires et égalitaires. C'est un exemple de plus comment les gouvernements font payer la crise aux travailleurs et à la société. Cela indique aussi l'importance d'agir au-delà des frontières pour organiser une résistance aux privatisations et aux plans d'austérité.

La décision du gouvernement polonais de supprimer le statut de salariés des hôpitaux publics et de remplacer par un statut d'auto-entrepreneur constitue une menace pour tous les salariés polonais mais aussi un laboratoire d'expérimentation qui menacerait, si cette mesure s'étendait, le statut de tous les salariés d'Europe.

Cela nécessite une action concertée des professionnels de santé, des malades, de tous les citoyens, cela suppose une mise en commun des expériences des luttes nationales en défense de la santé publique et de la sécurité sociale, l'organisation d'une solidarité concrète lors des luttes, la réflexion sur la construction d'initiatives internationales pour la défense d'une santé publique universelle, égalitaire et solidaire.

Entre les banquiers et la santé — l'accès universel et gratuit des sociétés aux soins de santé — il faut choisir. Pour notre part, c'est la voie d'un égal accès à la santé, de la gratuité des soins, la démocratie sanitaire, un financement public et collectif qu'il faut promouvoir, pas les profits des banquiers et des propriétaires privés. Les moyens publics ne peuvent plus servir les profits privés des actionnaires des établissements de santé.

A l'issue de notre conférence de Katowice (Pologne), qui a eu lieu les 19 et 20 Novembre 2011, les participants issus des syndicats et des associations de luttes pour la défense de la santé et de la protection sociale, défendant un système de santé publique de haut niveau dans toute l'Europe, se sont prononcé en faveur de l'organisation d'une nouvelle conférence mi 2012 en France.

Les participants de la conférence (Syndicat libre "Août 80", Syndicat national des infirmières et sages femmes - région de Silésie, SUD Santé-Sociaux)

Apel II Europejskiej Konferencji w obronie publicznej służby zdrowia

W całej Europie kryzys długu publicznego jest wykorzystywany jako pretekst do ataków przeciwko szpitalom publicznym i systemowi opieki społecznej, co oznacza atak przeciwko pacjentom, jak i pracownikom służby zdrowia. Odbywa się to poprzez zakwestionowanie dostępu do usług zdrowotnych, brutalną likwidację łóżek szpitalnych, szpitali, świadczonych usług, przyspieszenie procesu prywatyzacji szpitali, obciążanie chorych dodatkowymi kosztami, lub - jak w Polsce - przez zmianę statusu pracowników służby zdrowia na samozatrudnionych lub różne formy "umów śmieciowych", albo pozakodeksowych. Wiąże się z tym także podważenie systemów publicznego finansowania służby zdrowia z korzyścią dla prywatnych ubezpieczycieli.

W każdym z krajów Europy różne plany oszczędnościowe zmierzają do zniszczenia solidarnego i powszechnego systemu służby zdrowia. To kolejny przykład tego, jak rządy przerzucają koszty kryzysu na pracowników i społeczeństwa. Jednak pokazuje to także ogromne znaczenie wspólnego działania ponad granicami, by wspólnie organizować opór przeciwko prywatyzacji i planom zaciskania pasa.

Decyzja rządu polskiego o zmianie statusu pracowników szpitali publicznych i zastąpienie go przez samozatrudnienie stanowi groźbę dla wszystkich polskich pracowników, ale jest także eksperymentem zagrażającym - o ile takie działania rozszerzą się - statusowi wszystkich pracowników Europy.

Oznacza to konieczność wspólnych działań pracowników służby zdrowia, pacjentów i wszystkich obywateli poprzez wzajemne przekazywanie doświadczeń walk w obronie publicznego systemu zdrowia w poszczególnych krajach, organizowanie konkretnych działań solidarnościowych podczas toczonych walk, refleksję nad tworzenie międzynarodowych inicjatyw w obronie systemu zdrowia, publicznego, powszechnego i solidarnego.

Trzeba wybrać między bankierami i służbą zdrowia i powszechnym bezpłatnym dostępem społeczeństw do usług służby zdrowia. Naszym zdaniem należy stawiać na projekt równego i powszechnego dostępu do służby zdrowia, bezpłatnej opieki zdrowotnej, demokratycznie zarządzanej, publicznego i zbiorowego finansowania tej służby, a nie dbać o zyski bankierów i prywatnych właścicieli. Publiczne środki nie mogą już być wykorzystywane dla prywatnych zysków akcjonariuszy przedsiębiorstw świadczących usługi dla systemu zdrowia.

W efekcie konferencji w Katowicach (Polska), które odbyła się w dniach 19-20 listopada 2011 r., jej uczestnicy wywodzący się z ruchu związkowego, stowarzyszeń obrony służby zdrowia i opieki społecznej, broniący systemu zdrowia publicznego na wysokim poziomie w całej Europie, opowiedzieli się za organizacji kolejnej konferencji w połowie 2012 r. we Francji.

Uczestnicy konferencji (Wolny Związek Zawodowy - "Sierpień 80", Ogólnopolski Związek Zawodowy Pielęgniarek i Położnych - region śląski, *SUD Santé-Sociaux*)